

Informes d'Impacte

#01. JULIOL 2021

INGRESSOS MÍNIMS

L'impacte de la **Renda Garantida de Ciutadania** i l'**Ingrés Mínim Vital** a les persones ateses per Càritas Diocesana de Girona

#01

- 3** PRESENTACIÓ
- 5** RESUM EXECUTIU
- 6** LA RENDA GARANTIDA DE CIUTADANIA
- 11** L'INGRÉS MÍNIM VITAL
- 15** PROPOSTES DE FUTUR

1
....

PRESENTACIÓ

Durant les dues primeres setmanes de maig es va realitzar un estudi sobre l'impacte de la Renda Garantida de Ciutadania (RGC) i l'Ingrés Mínim Vital (IMV) en el si de les famílies acompanyades per Càritas Diocesana de Girona a través d'una mostra significativa de 118 persones participants en diferents serveis d'acollida que l'entitat desenvolupa al llarg de la demarcació de Girona.

Els tres informes sobre l'impacte de la COVID-19 a les famílies ateses per les Càritas amb seu a Catalunya, desenvolupats per l'entitat durant el primer any de pandèmia per analitzar la situació de les famílies ateses i, en especial l'impacte socioeconòmic de la pandèmia en el la seva realitat quotidiana, presenten una resposta poc significativa de les mesures de protecció (especialment la Renda Garantida de Ciutadania i l'Ingrés Mínim Vital) com a eines de suport per a les famílies ateses per Càritas; especialment en un moment complex com l'actual.

Aquesta manca de cobertura, que també recull la memòria 2020 de Càritas Diocesana de Girona, permet parlar de *mesures de protecció que no acaben de protegir* a les persones en situació de risc d'exclusió que es troben en situació de vulnerabilitat.

A tall d'exemple, per il·lustrar la situació d'aquestes famílies, una dada rellevant amb relació a la situació socioeconòmica de les famílies acompanyades per Càritas, té a veure amb la necessitat de sol·licitar qualsevol tipus d'ajuda econòmica o en espècie en el darrer any i mig per poder fer front a les necessitats bàsiques. En aquest sentit, un 76,5% de les famílies enquestades ha hagut de demanar ajuda als Serveis Bàsics d'Atenció Social (SBAS) i/o a Càritas en els darrers 18 mesos, mentre que el 23,5% restant no ho ha fet.

Aquest informe neix amb voluntat propositiva. Pretén analitzar diferents aspectes amb relació a aquestes prestacions, és a dir, el grau de coneixement que les persones ateses a Càritas en tenen, aspectes vinculats amb les dificultats en la tramitació o els principals motius de denegació entre altres qüestions, així com presentar un seguit de propostes que permetin millorar-ne la cobertura.

El document s'estructura a partir de tres blocs:

- Un primer bloc que inclou la presentació de l'informe i un resum executiu amb les dades més rellevants.
- Un segon bloc que analitza l'impacte de la Renda Garantida de Ciutadania i l'Ingrés Mínim Vital en el si de les famílies ateses per Càritas.
- I un tercer bloc on s'hi recullen les propostes de millora que, amb relació a aquestes prestacions, es proposen des de l'entitat.

RESUM EXECUTIU

La Renda Garantida de Ciutadania (RGC) i l'Ingrés Mínim Vital (IMV) es van crear amb l'objectiu de garantir que tots els ciutadans tinguessin autonomia econòmica per fer-se càrrec de les despeses essencials per al manteniment propi i/o de les persones que integren la seva unitat familiar o de convivència.

L'experiència d'aquests primers anys permet afirmar que la RGC es queda curta, així com l'IMV, que també s'allunya d'aquest objectiu, especialment en la protecció d'una part de les persones en risc d'exclusió. Els requisits que donen accés a aquesta prestació sovint resulten massa excloents, no permetent-ne l'accés a moltes persones en situació de vulnerabilitat. Alguns exemples de col·lectius exclosos d'aquesta prestació són:

- Persones que no poden acreditar un empadronament residencial: persones que viuen en habitatges de relloguer, persones/famílies que viuen en una habitació, persones que no disposen de contracte de lloguer i persones que resideixen en municipis on no es facilita el dret a l'empadronament.
- Persones en situació administrativa irregular.
- Menors vulnerables entre 18 i 23 anys.¹
- Joves extutelats (val a dir que aquest cas és especialment greu, ja que aquests joves reben prestacions abans de complir els 18 anys, però queden en situació de desemparament greu en arribar a la majoria d'edat i no poder tramitar la RGC ni tampoc l'IMV).

Existeix un gran desconeixement d'aquestes prestacions. Més de la meitat de les persones ateses per Càritas no coneixen la Renda Garantida de Ciutadania ni tampoc l'Ingrés Mínim Vital.

Aquest desconeixement, sumat a les grans restriccions en els requisits d'accés a aquestes prestacions, provoca que només el 16,9 % de les persones ateses per Càritas hagi sol·licitat la RGC, i que només el 37,2 % hagi demanat l'IMV.

En conseqüència, tenint present que moltes persones resten encara a l'espera de conèixer el resultat final de la seva tramitació, actualment el percentatge de persones que perceben aquestes prestacions és molt poc rellevant; un 4,2 % en el cas de la RGC i un 3,7% en el cas de l'IMV.

En qualsevol cas, la complexitat de la tramitació d'aquestes prestacions, sumat a certes dificultats (idiomàtiques, culturals, competències digitals; entre d'altres), fan que 8 de cada 10 persones que han sol·licitat aquestes prestacions ho hagin fet amb suport en la gestió de la tramitació.

Les quanties econòmiques que reben les persones que perceben aquestes prestacions són insuficients per permetre l'empoderament econòmic que pretenen aquestes mesures de protecció. Les quantitats econòmiques que ofereix la Renda Garantida de Ciutadania no es regularitzen des de l'aparició d'aquesta prestació l'any 2017. A més, la RGC presenta grans incompatibilitats: rendes provinents del treball (fins i tot en el cas de feines precàries); altres prestacions (ajuts de lloguer).

¹. Amb excepció dels joves que tenen fills o persones amb discapacitat al seu càrrec, joves orfes dels seus dos progenitors, joves que han estat víctimes de violència masclista en l'àmbit de la parella o víctimes de violència familiar, així com joves que tenen reconeguda la condició de persona en situació de risc social.

3

LA RENDA GARANTIDA DE CIUTADANIA (RGC)

3.1. INFORMACIÓ SOBRE LA PRESTACIÓ

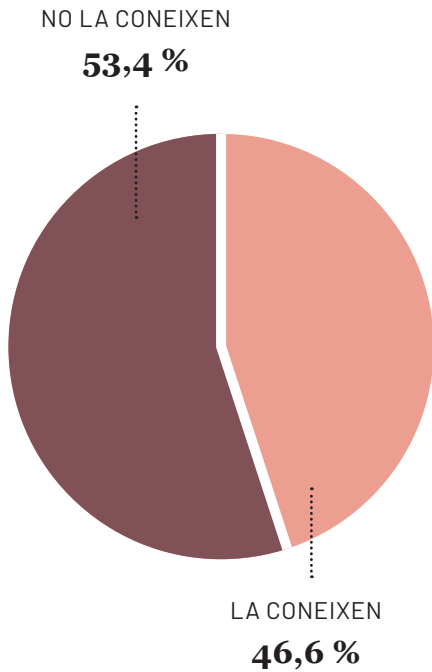
Pel que fa al coneixement de la RGC per part de les famílies acompanyades des dels serveis d'acollida, pot resultar rellevant que el **53,4 % afirmen que no la coneixen**, mentre que el 46,6 % han manifesten conèixer aquesta prestació.

Per entendre, en part, el grau de desconeixement d'aquesta prestació, cal tenir present que dues terceres parts de les persones que manifesten no conèixer la RGC es troben en situació administrativa irregular i que, per tant, actualment no tenen dret a percebre aquesta prestació. Aquesta circumstància, doncs, pot ajudar a entendre que, tot i tractar-se de persones ateses per Càritas o pels SBAS, no hagin rebut informació sobre aquesta renda. La resta de persones que manifesten no conèixer la Renda Garantida de Ciutadania no té clar si no ha rebut informació sobre aquesta prestació o bé l'ha rebuda però no l'ha acabada d'entendre per qüestions idiomàtiques / competències comunicatives.

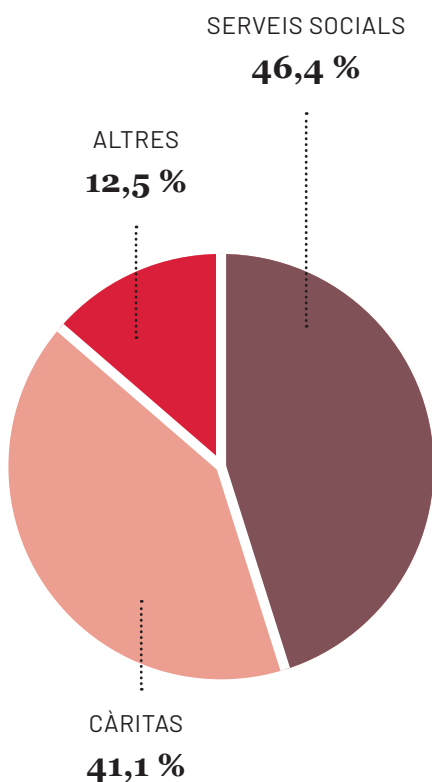
Amb relació al 46,6 % de les persones que sí manifesten tenir coneixement sobre la Renda Garantida de Ciutadania, les dades recullen que aquestes persones han estat informades sobre la prestació des dels SBAS en un 46,4 % dels casos i a través de Càritas en un 41,1 %. En el 12,5 % restant de casos la font d'informació ha estat variada (amics i coneguts, mitjans de comunicació, entre d'altres).

3.2. DRET A PERCEBRE LA RENDA GARANTIDA DE CIUTADANIA

L'experiència d'aquests primers anys permet afirmar que la RGC es queda curta i s'allunya dels objectius de protecció i empoderament econòmic que pretenia, si més no d'una part de les persones que sovint formen part de col·lectius en risc d'exclusió social. Els requisits que permeten accedir a aquesta prestació sovint resulten massa excoents, no permetent l'accés a moltes persones en situació de vulnerabilitat. Alguns exemples de col·lectius exclosos d'aquesta prestació són:

Coneixement de la Renda Garantida de Ciutadania (RGC)

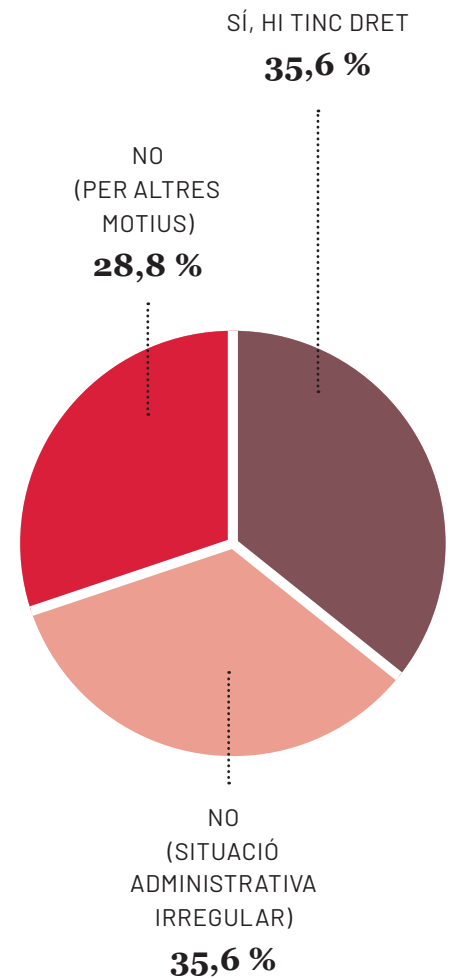

Com han conegut la RGC

- Persones que no poden acreditar un empadronament residencial: persones que viuen en habitatges de relloguer, persones/famílies que viuen en una habitació, persones que no disposen de contracte de lloguer, persones que resideixen en municipis on no es facilita el dret a l'empadronament. Totes aquestes situacions són excloents en la tramitació de la RGC i de l'IMV.
- Persones en situació administrativa irregular. Aquest col·lectiu, especialment castigat en els requisits d'accés a les prestacions socials, és també un dels grans exclosos en l'accés a la RGC.
- Menors vulnerables entre 18 i 23 anys, excepte en situacions numèricament excepcionals.
- Joves extutelats (val a dir que aquest cas és especialment greu, ja que aquests joves reben prestacions abans de complir els 18 anys, però queden en situació de desemparament greu en arribar a la majoria d'edat.
- Persones sense llar. En aquest cas, la norma només contempla que puguin accedir a la RGC les persones sense llar beneficiàries d'una prestació pública o privada de servei residencial permanent de tipus social, sanitari o sociosanitari, sempre i quan segueixin un pla de treball amb un pronòstic de sortida de no més de 12 mesos.

L'estudi aprofundeix també en l'autopercepció sobre el dret a percebre aquesta prestació en funció de la situació individual de cada persona. En relació a aquesta qüestió, un 35,6 % de les persones ateses manifesten tenir dret a percebre la RGC i el 64,4 % restant manifesta no tenir-hi dret. Entre les persones que creuen no poder tramitar aquesta prestació cal diferenciar dues tipologies de causes bàsiques: d'una banda hi ha el 35,6 % del total que no hi té dret per trobar-se en situació administrativa irregular i la resta, un 28,8 %, manifesta no tenir-hi dret per altres motius que no s'acaben d'especificar.

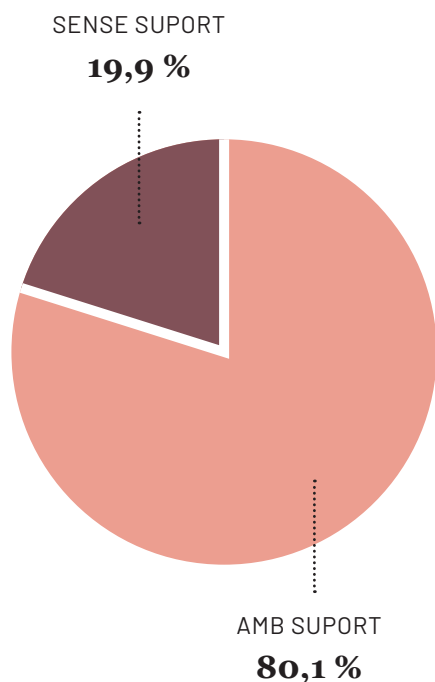
Com s'ha anat evidenciant, els requisits d'accés a la RGC són molt exigents. En el cas de les persones d'origen estranger, per exemple, a excepció de casos concrets, es requereix residència continuada i efectiva de 2 anys per poder percebre aquesta prestació. A diferència de la prestació de l'IMV, en què es requereix només 1 any de residència legal i efectiva, en la prestació de la RGC es demana residència continuada i efectiva a Catalunya en els 24 mesos immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud.

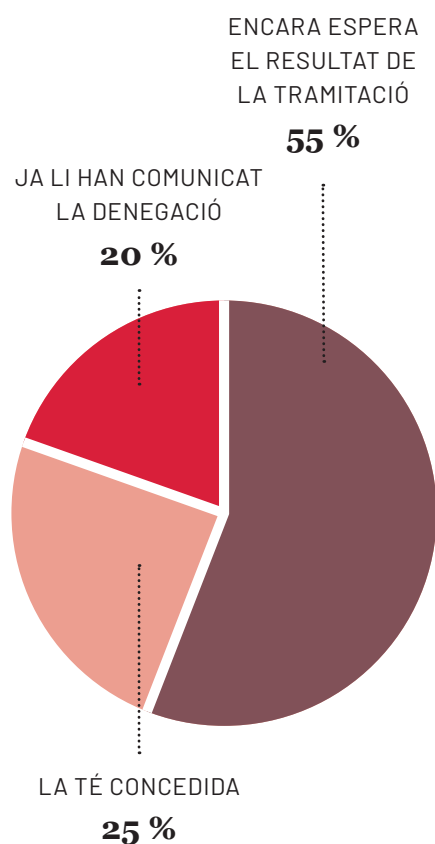
Percepció sobre el dret a percebre la RGC

3.3. TRAMITACIÓ DE LA RENDA GARANTIDA DE CIUTADANIA

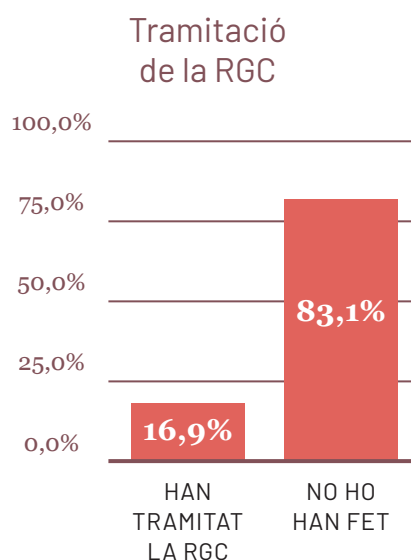
Pel que fa als aspectes referents a la tramitació d'aquesta prestació, cal destacar que només el 16,9 % de les persones participants ha tramitat la RGC, mentre que el 83,1 % restant no ha iniciat aquests tràmits. Val a dir que en aquest volum de persones s'hi inclouen aquelles que, en funció dels criteris actuals no hi tenen dret: per exemple persones en situació administrativa irregular, persones que no poden acreditar un empadronament residencial, joves en situació de vulnerabilitat, així com persones que desconeixen si tenen o no dret a poder percebre aquesta renda.

Necessitat de suport en la tramitació de la RGC

Resultat de la tramitació de la RGC

En aquest sentit, amb relació a les persones que han tramitat la Renda Garantida de Ciutadania, ens apropem a les gestions necessàries en el moment de la demanda i a les dificultats que, en moltes ocasions, tenen aquestes persones a l'hora de fer la tramitació i realitzar la sol·licitud d'aquesta prestació. El següent gràfic ens mostra que més del 80 % de les persones que han fet aquestes gestions han necessitat suport en la tramitació; en la majoria de casos suport dels seus referents (SBAS o Càritas), en menor mesura, suport d'amics o familiars i, fins i tot en alguns casos, les persones han arribat a pagar per realitzar aquesta tramitació i poder rebre l'ajuda necessària.

Pel que fa al resultat de tramitació de la RGC, presentem un detall sobre l'estat d'aquests tràmits amb relació a les persones que l'han demanada (el 16,9 % del total).

Només 1 de cada 4 persones que ha fet la tramitació ja ha rebut el resultat positiu de la mateixa i la té concedida. La majoria, un 55 %, resta encara a l'espera del resultat de la tramitació i el 20 % restant ja ha rebut confirmació de la denegació de la RGC.

En conseqüència, l'impacte del desconeixement de la RGC que s'ha anat evidenciant, així com de les dificultats en la seva tramitació, provoquen que aquesta prestació no arribi a un gran nombre de les persones acompanyades per Càritas. Concretament, només el 4,2 % de les persones ateses des dels serveis d'acollida de Càritas Diocesana de Girona perceben actualment la Renda Garantida de Ciutadania. En conseqüència, fins ara, el 95,8 % de les persones no hi han tingut accés.

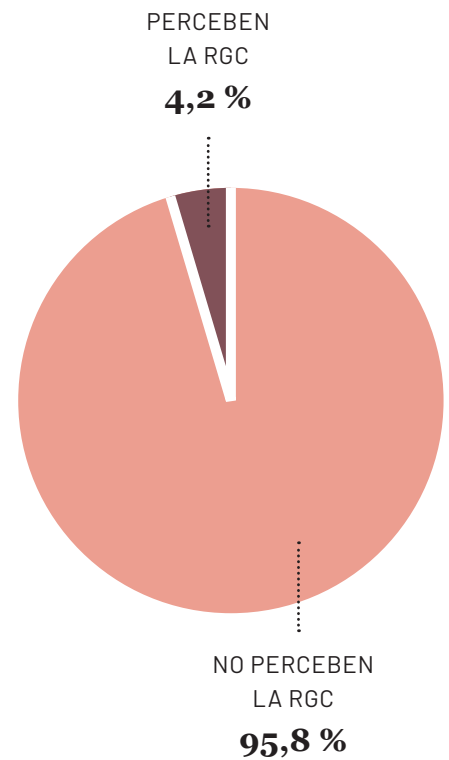
A diferència de l'Ingrés Mínim Vital, en el cas de la Renda Garantida de Ciutadania el silenci administratiu és positiu; és a dir, si la Generalitat no resol en 4 mesos l'expedient de sol·licitud de la RGC, aquest expedient queda resolt favorablement. No obstant això, les persones susceptibles de rebre la RGC no tenen capacitat econòmica per suportar una demora de 4 mesos en la resolució; especialment en la situació actual. Aquesta demora en la tramitació de les demandes de la RGC provoca l'angoixa i el patiment de les persones demandants i les deixa, juntament amb les seves famílies, en una situació molt delicada.

Un cop constatades les dificultats que, en molts casos, tenen les persones ateses per Càritas en la tramitació de la Renda Garantida de Ciutadania i, en conseqüència, la poca incidència d'aquesta prestació en les persones acompanyades per Càritas, valorem ara quin pot ser l'impacte d'aquestes dificultats o limitacions en el casos que no han realitzat encara aquesta tramitació. El que segueix recull la informació de les persones que no han tramitat encara la Renda Garantida de Ciutadania.

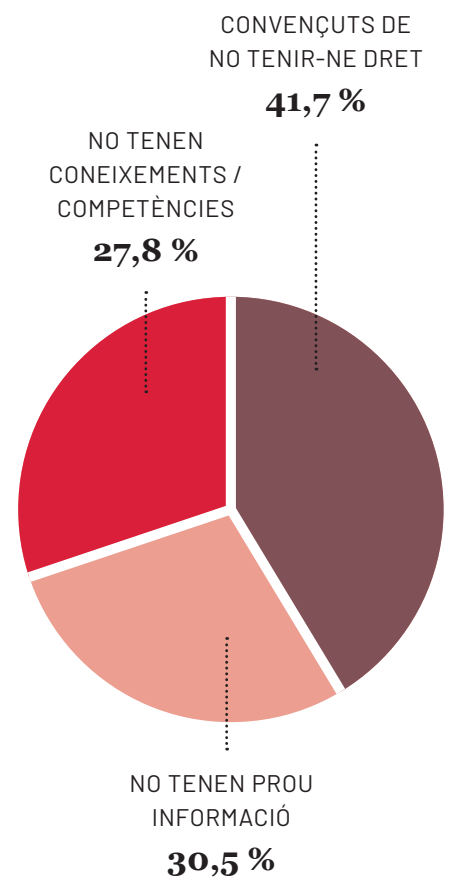
La majoria d'aquestes persones, un 41,7 % es troben convençudes de no tenir-hi dret; en alguns casos aquesta percepció no és real i, legalment, aquestes persones tenen dret a percebre la RGC. El 30,6 % de les persones ateses no han fet aquesta tramitació per manca d'informació sobre aquesta prestació i el 27,8 % restant manifesta tenir competències limitades per poder realitzar una tramitació que pot resultar molt complexa per un nombre significatiu de les persones ateses per Càritas.

3.4. QUANTIA DE LA PRESTACIÓ DE LA RENDA GARANTIDA DE CIUTADANIA

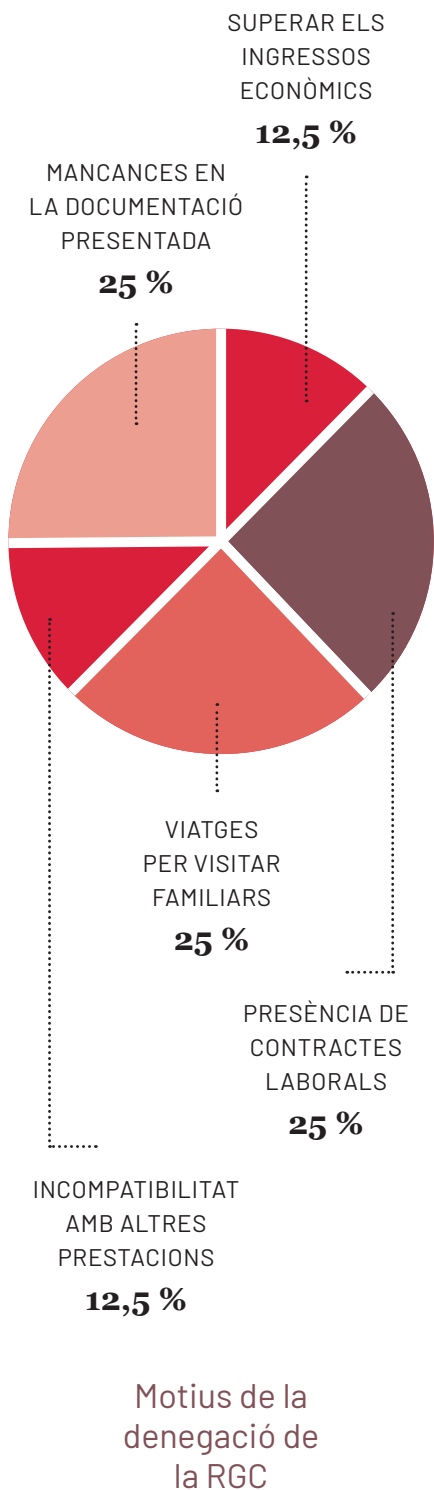
Més enllà de la quantitat econòmica en concepte de prestació de RGC que perceben les persones que tenen concedida aquesta prestació –ajustats als perfils de les persones que els sol·liciten i en funció dels criteris que recull la llei que regula la RGC–, les famílies descriuen com a insuficients uns imports que no s'han actualitzat des de la posada en marxa de la RGC l'any 2017.

Persones que perceben la RGC

Motius per no tramitar la RGC

La quantia de la RGC s'estableix en funció de l'Indicador de Renda de Sufficiència de Catalunya (IRSC). Les quantitats que perceben les famílies receptors de la renda garantida no s'han actualitzat, en relació a l'IPC de Catalunya, des de l'any 2010. Aquest fet causa un greuge en les famílies receptors d'aquesta renda que provoca:

- Devaluació del poder adquisitiu de les prestacions socials vinculades a l'IRSC, com ara la Renda Garantida de Ciutadania.
- Increment de les restriccions per accedir als ajuts socials i prestacions vinculats a l'IRSC. Els ingressos màxims permesos per accedir a la RGC es mantenen i, per tant, creix el nombre de famílies que queden fora d'aquesta prestació.

La Generalitat de Catalunya convoca ajuts al lloguer en format de subvenció que es deriven del Pla Estatal de l'Habitatge i que es complementen amb fons propis. Aquests ajuts, que són d'obligada demanda per a totes les persones beneficiàries de la RGC que els puguin percebre, són una de les prestacions que en alguns casos perceben les famílies acompanyades per Càritas. La impossibilitat de cobrar íntegrament aquestes prestacions, provoca que aquestes famílies, en cas que vegin reconegut el dret i arribin a cobrar aquest ajut al lloguer, veuen com l'import total que percebran serà restat de la quantitat que perceben en concepte de la RGC.

Tot i que la RGC és, a priori, una prestació compatible i complementària, tot i els supòsits que es van introduir amb l'aprovació del reglament de la Renda Garantida de Ciutadania que es va aprovar l'abril de 2020, aquesta prestació manté moltes incompatibilitats amb els ingressos provinents de les rendes del treball. En concret, únicament les famílies monoparentals, les famílies nombroses i els aturats de llarga durada majors de 55 anys i, en aquests casos, només en el cas de contractes a temps parcial (o a temps complet, però de curta durada, que no superin els 60 dies).

3.5. MOTIUS DE DENEGACIÓ DE LA RENDA GARANTIDA DE CIUTADANIA

En el punt anterior, amb relació a les persones que havien tramitat la RGC, es destacava que un 20% d'aquestes tramitacions havia estat denegada. Anàlitzem ara els principals motius d'aquestes denegacions. En aquest sentit, com mostra el gràfic, les causes són molt variades i resulta complicat extreure'n un patró suficientment representatiu.

4

L'INGRÉS MÍNIM VITAL (IMV)

Un dels principals problemes de la prestació estatal coneguda com a Ingrés Mínim Vital té a veure amb la seva harmonització amb la prestació catalana de la Renda Garantida de Ciutadania.

Des de l'aprovació del Real Decret Llei 20/2020 de 29 de maig de l'Ingrés Mínim Vital, no tenim cap regulació transitòria ni cap conveni entre l'Estat i la Generalitat que harmonitzi ambdues prestacions.

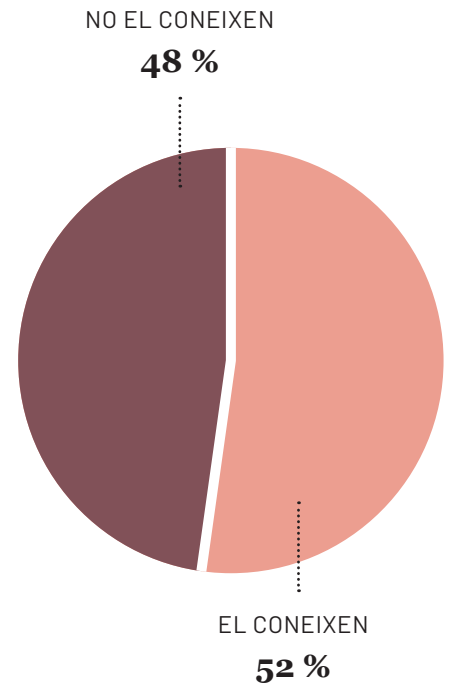
L'informe també analitza l'impacte de l'Ingrés Mínim Vital en les persones acompanyades per Càritas. Aquesta prestació estatal, compatible amb la Renda Garantida de Ciutadania catalana (que complementa l'IMV en el cas de les famílies que els comptabilitzen).

4.1. INFORMACIÓ SOBRE LA PRESTACIÓ

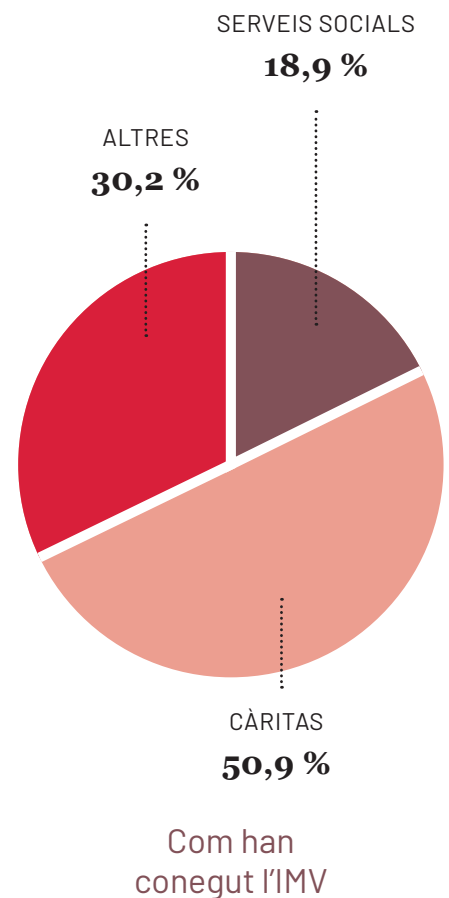
Quant al coneixement de l'IMV per part de les famílies acompanyades des dels serveis d'acollida, pot resultar significatiu que el **52 % afirmen que no la coneixen**, mentre que el 48 % restant sí afirma conèixer aquesta prestació. Aquestes dades són pràcticament calcades a les que analitzaven el grau de coneixement de la Renda Garantida de Ciutadania. Val a dir, però, que l'Ingrés Mínim Vital és una prestació força més nova, que va començar a implementar-se arrel de la pandèmia de la COVID-19, mentre que la RGC és una prestació que va aparèixer fa 4 anys.

En aquest cas, també, per entendre en part el grau de desconeixement d'aquesta prestació, cal tenir en compte que dues terceres parts de les persones que manifesten no conèixer l'IMV es troben en situació administrativa irregular i que, per tant, actualment, com ja passava amb la RGC, tampoc tenen dret a percebre aquesta prestació.

Pel que fa a les persones que sí manifesten tenir coneixement sobre l'IMV, a diferència del que passava amb la RGC, les dades obtingudes mostren que aquestes persones han estat informades majoritàriament a través de Càritas (50,9 %) i només un 18,9 % ha rebut aquesta informació a través dels SBAS. En aquest cas, a més, un terç de les persones enquestades ha rebut la informació per altres vies, sobretot a través de coneguts i familiars, així com a través dels mitjans de comunicació.

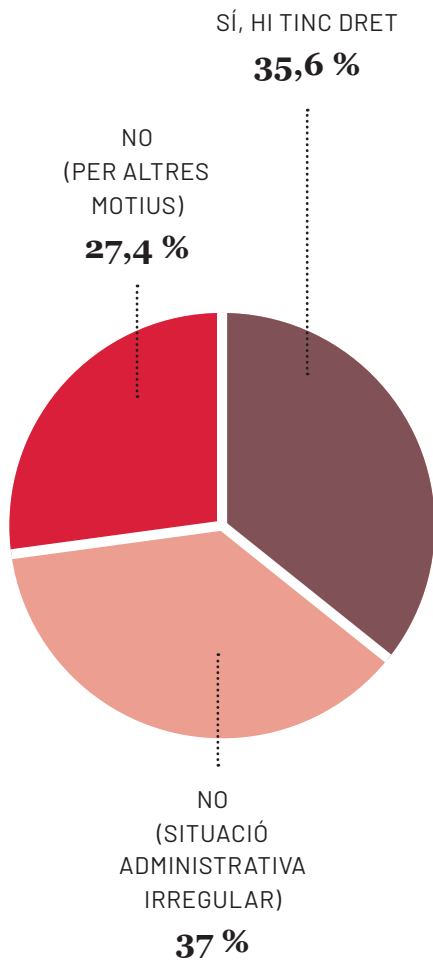

Coneixement de l'Ingrés Mínim Vital (IMV)

4.2. DRET A PERCEBRE L'INGRÉS MÍNIM VITAL

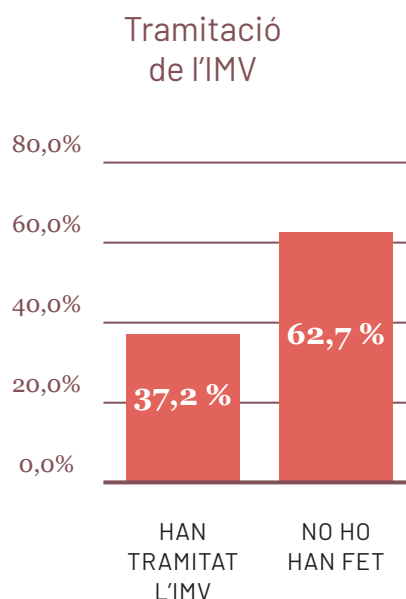
També en el cas de l'IMV, l'informe aprofundeix en l'autopercepció sobre el dret a percebre aquesta prestació en funció de la situació individual de cada persona. En relació a aquesta qüestió, un 35,6 % de les persones ateses manifesten tenir dret a percebre l'IMV i el 64,4% restant manifesta no tenir-hi dret. Entre les persones que creuen no poder tramitar aquesta prestació cal diferenciar dos tipologies diferents: d'una banda el 37 % del total que no hi té dret per trobar-se en situació administrativa irregular i la resta, un 27,4%, que manifesta no tenir-hi dret per altres motius. Aquestes dades mostren una tendència molt similar a les que recollien amb relació a la RGC.

Percepció sobre el dret a percebre l'IMV

4.3. TRAMITACIÓ DE L'INGRÉS MÍNIM VITAL

Pel que fa als aspectes referents a la tramitació d'aquesta prestació, cal destacar que el percentatge de persones participants que ha tramitat l'IMV és major que el que ho havia fet amb la Renda Garantida de Ciutadania. Així, 1 de cada 3 persones ateses per Càritas ha tramitat aquesta prestació (més del doble de les que ho havien fet amb la RGC), mentre que l'altre 62,7 % no ha iniciat aquesta tramitació. Val a dir però, com ja passava amb la RGC, que en aquest volum de persones s'hi inclouen aquelles que, en funció dels criteris actuals no hi tenen dret: persones en situació administrativa irregular, persones que no poden presentar un empadronament residen-

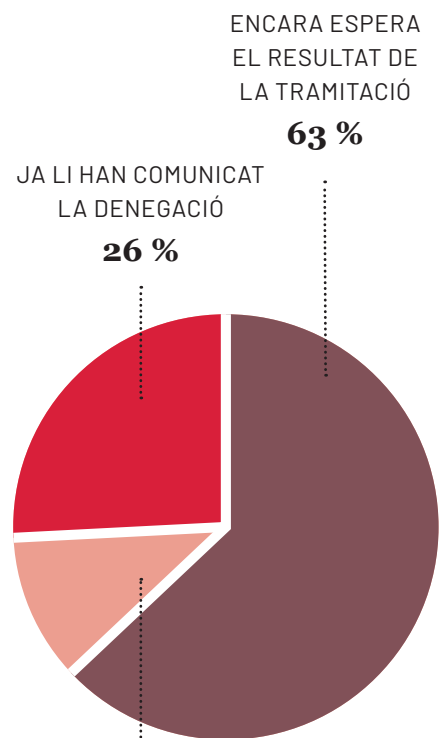
cial i joves vulnerables, així com persones que desconeixen si tenen o no dret a percebre-la.

Pel que fa al resultat de la demanda de l'Ingrés Mínim Vital, presentem un detall sobre l'estat de la tramitació del de les persones que l'han demanda (un terç del total).

En el cas de l'IMV només 1 de cada 10 persones que ha fet la tramitació ja ha rebut el resultat positiu de la mateixa i la té concedida. La majoria, un 63,1 % resta encara a l'espera del resultat de la tramitació i el 26,3 % restant ja ha rebut la confirmació de la denegació de l'IMV. Aquestes dades, tot i seguir la mateixa tendència que les tramitacions de la Renda Garantida de Ciutadania, apunten algunes diferències. En el cas de l'IMV el nombre de denegacions afecta a 1 de cada 4 persones que tramiten aquesta prestació, 6 punts per sobre del que passava amb la tramitació de la RGC.

També amb relació a les persones que han tramitat l'Ingrés Mínim Vital, ens apropem a les gestions necessàries en el moment de la demanda i a les dificultats que, en moltes ocasions, tenen aquestes persones per poder fer la tramitació d'aquesta prestació. EL següent gràfic ens mostra que el 82,3 % de les persones que han fet aquestes gestions han necessitat suport, majorment dels seus referents dels SBAS o de Càritas.

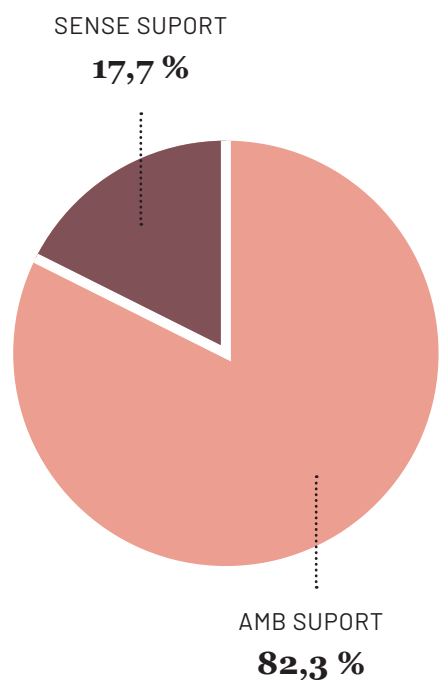
En conseqüència, l'impacte del desconeixement de l'IMV, així com de les dificultats en la seva tramitació, provoquen que aquesta prestació tampoc hagi arribat, almenys fins ara, a un nombre significatiu de persones acompanyades per Càritas. A més, l'Ingrés Mínim Vital és una prestació molt nova que té encara molts expedi-

LA TÉ CONCEDIDA

11 %

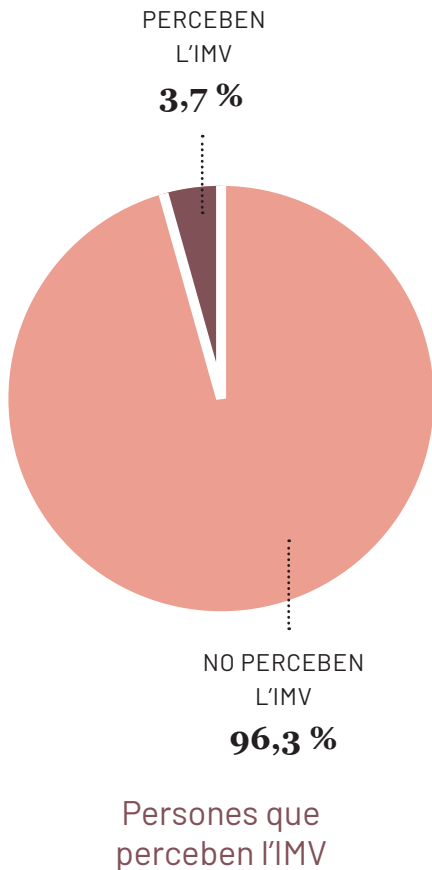
Resultat de la tramitació de l'IMV

AMB SUPORT

82,3 %

Necessitat de suport en la tramitació de l'IMV

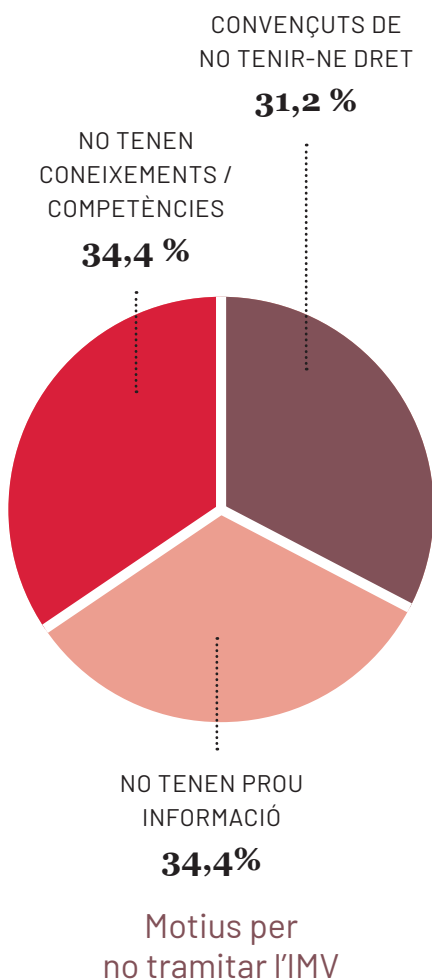

ents pendents de resolució. Amb tot, només el 3,7 % de les persones ateses des dels serveis d'acollida de Càritas Diocesana de Girona perceben actualment l'IMV. En conseqüència, el 96,3% de les persones encara no hi tenen accés.

Un cop constatades les dificultats que, en molts casos, també en el cas de l'IMV, tenen les persones ateses per Càritas en la seva tramitació, valorem ara quin pot ser l'impacte d'aquestes dificultats o limitacions en els casos que encara no l'han iniciada. El que segueix, doncs, recull aquesta informació a més d'intentar conèixer-ne els motius.

En el cas de l'Ingrés Mínim Vital, el percentatge de persones que es troben convençudes de no tenir-hi dret (31,2 % del total) és menor que en el cas de la RGC. D'altra banda el 34,4 % no han fet aquesta tramitació per manca d'informació sobre la prestació i el 34,4 % restant manifesta no haver realitzat aquesta gestió per les baixes competències per poder realitzar una tramitació que, com ja passava amb la RGC, pot resultar molt complexa per una bona part de les persones ateses per Càritas.

4.4. MOTIUS DE DENEGACIÓ DE L'INGRÉS MÍNIM VITAL

D'entre les persones que havien tramitat l'IMV, es destacava que un 26,3% d'aquestes tramitacions havien estat denegades. Pel que fa al motiu d'aquestes denegacions, les causes es concentren entre problemes vinculats amb la documentació (majoritàriament amb relació a l'empadronament). Tanmateix, en molts casos les persones no tenen clar quin ha estat el motiu de la denegació. En aquest sentit, el nombre de respostes és insuficient per fer-ne una anàlisi prou significativa.

PROPOSTES EN RELACIÓ A LA RGC I L'IMV

A partir de l'anàlisi de l'impacte de la Renda Garantida de Ciutadania i l'Ingrés Mínim Vital en el si de les persones acompanyades per Càritas, des de l'entitat fem un seguit de propostes amb relació a la implementació d'aquestes prestacions.

"MESURES DE PROTECCIÓ QUE PROTEGEIXIN":

PROPOSTES GENERALS SOBRE L'APLICACIÓ DE LA RGC I L'IMV

Garantir la correcta **harmonització de la RGC i l'IMV** com a mesures de protecció inclusives. Cal trobar l'encaix jurídic entre les administracions per tal que les persones no siguin les afectades del decalatge d'aquestes dues prestacions.

1 única finestra, 1 única sol·licitud de renda mínima. Accelerar el conveni entre la Generalitat i l'administració de l'Estat per tal que es faci la gestió i tramitació de la RGC i l'IMV des d'una finestra única, i així evitar al màxim que les famílies es vegin perjudicades (demora en les tramitacions, incompatibilitats).

Reduir de 4 mesos a 1 el termini màxim per resoldre les sol·licituds de RGC. Cal oferir una resposta ràpida i efectiva a les situacions de pobresa i vulnerabilitat.

Ampliar la cobertura de la RGC:

- Incorporar a l'article 7 la menció específica a persones joves extutelades majors de 18 anys que no cobrin cap prestació i que encara no tinguin els 23 per tal de facilitar la seva autonomia i que no quedin en una situació d'extrema vulnerabilitat.
- Garantir que totes les persones sense llar puguin accedir a la Renda Garantida de Ciutadania per afavorir el seu procés d'empoderament i d'inclusió social.

- Reduir de 24 a 12 mesos el requisit de residència continuada i efectiva a Catalunya per tal de facilitar la concessió d'aquesta prestació i, així, igualar-la als requisits establerts pels sol·licitants de protecció internacional.

Incrementar les quanties econòmiques que es perceben a través de la RGC, en base a dues opcions:

- Actualitzar IRSC amb IPC: La prestació passaria dels 664 €/mes als 773 €/mes per persona. A tall d'exemple una família de 2 adults i 3 menors podria passar dels 1.200 als 1.400 euros/mes.
- Incrementar en un 5% l'IRSC en consonància amb el 5% que s'ha incrementat l'IPREM, donant compliment amb el compromís establert en els pressupostos de la Generalitat 2020: la prestació passaria dels 664 €/mes als 697 €/mes per persona, en el cas d'una família de 2 persones podria passar de 996 €/mes a 1.046 €/mes i en una família de 2 adults i 3 menors podria passar dels 1.200 €/mes als 1.260 €/mes.

Reduir incompatibilitats:

- Que l'import dels ajuts del lloguer de la Generalitat que percebin les famílies que tenen aprovada la RGC no es descompti de

l'import que reben de la RGC, sinó que es sumin ambdues prestacions. Les despeses d'habitatge són tan elevades amb relació a la renda de les persones que és necessari un complement per habitatge de l'RGC.

– Que la RGC sigui compatible amb TOTES les rendes del treball amb sous baixos, inferiors a la RGC (independentment del tipus de jornada).

PROPOSTES INTERNES (QUÈ POT FER CÀRITAS DIOCESANA DE GIRONA?)

Sensibilització i denúncia que posi de manifest la injustícia d'unes mesures de protecció que no protegeixen a una part de les persones més vulnerables.

Impulsar una participació activa de Càritas Catalunya en els espais de treball sobre la Renda Garantida de Ciutadania.

Implementar accions de suport a les persones participants, en el marc en la lluita contra la *bretxa digital*. Identificar projectes i serveis que actualment desenvolupa l'entitat que puguin acollir aquest tipus d'accions en el marc dels objectius i metodologies que actualment desenvolupen.

Implementar projectes i serveis específics de suport a la tramitació de RGC i IMV.

 facebook.com/caritasgirona

 [@caritasgirona](https://twitter.com/caritasgirona)

www.caritasgirona.cat

Càritas Diocesana de Girona

c/ Pujada de la Mercè, 8 . 17004 Girona

Tel. 972 20 49 80

